

Rodina Petra Běla

Román ze života českých farmářů v Nebraska.

"No, snad máš pravdu. Taký bych skoro myslel, že Karel, takový přičinlivý a rozumný hoch, nemá zavazané oči. Ale toho dra. Van Lindena nevymlouvej. — Léčil mou nebožku ženu na souchoťiny, a ona měla vodnatelnost! Řekl jsem mu to nedávno. Odpověděl, že je to vlastně jedno a že se mu už často postěšilo padnouti na objev, který věda dlouho po něm a nerada přiznala. Přijdeš k němu do bytu, a hned v prvním pokoji uvidíš kolem všech čtyř stěn zasklené skříně se všelijakými nástroji, ze kterých jde na té hrůza. V jednom koutě stojí kostra z Indiána a ve druhém jakási elektrika. Posadíš se do ní, on ji nohou roztočí jako kolovrátek; při tom drží v ruce drát, a jak jeho konec dotýká se tvého těla, slyšíš praskání, jako by se ti páraly švy, a kde se te dotkne, tam to stípne. A tak to dělá každému, ať ho bolí žaludek anebo noha. Holecčku, ten už z té mašiny vytočil peněz! Když mě ženě nechtělo být lépe, zavolał jsem si doktora jiného, a tomu jsem ukázal jakousi knížku, kterou dr. Van Linden u nás zapomněl. Je to prý jakási lékařská příruční knížka a je v ní podle a bezedy seznam příznaků všech nemocí a vedle toho hned seznam všech nemocí i s hotovými recepty proti nim. Poslal jsem ji dru. Van Lindenu se vzkazem, že u nás zavzpomíná všech svých doctorských rozumu. Od té doby má ze mne vítr."

Fanyňka zatím přinesla vodu a ručník. Červený si umyl ruce a tvář a vedl mne do příbytku, kde skutečně všeho lesko se vzornou čistotou od křídové bílé podlahy až do vysoko vystlané postele a papírové holubičky, zavěšené u stropu nad širokým dubovým stolem. Na stěně obraz Husa a proti němu obraz Žižky v lesklém kruhří se zlatým kalichem a nádhernou šerpou a nad ložem v zaskleném hlubokém rámeč suchý svatební věnek Fanyňiny matky, byly vedle holubičky jedinou ozdobou světnice.

Pochvilil jsem Červenému Fanyňčinu pořádek: "Vypadá to u vás jako v selském statku v Čechách — člověk se tu cítí jako doma."

— To by bylo, aby ne, — prohodil Červený. — Vždyť nemusíš být pořádku v Běle pečený vařený! V Kansasu jsme to měli ještě lepší, ačkoli moje farma byla až na samém Vystrkově — nejdál od české osady. Ale přišly tři léta po sobě kobylky, naposled tak husté, že vyžraly všechno do posledního koutku — i do oděvu se pustily a šindele na střeše ohlodaly. Nebylo slyšet nežli vrzání jejich křidel, a kde náhodou smyly se na trať, kola lokomotivy se točila jako v olejevá kaši a vzduch byl pln zápachu z jejich hnízdičích těl. Utelkl jsem z farmy se ženou i s Fanyňkou, tehdy čtrnáctiletou, a přestěhoval se sem, kde musili jsme začít znova. Bohudík až na to, že jsem ztratil ženu, vede se mně dobře. — "Řekla vám už Fanyňka, že nabídl jsem se jí za učitelku?"

— Ba že řekla. Jsem tomu nesmírně rád. Chtěla začít chodit do školy tady, ale ostýchala se. Kdež pak také! Taková velká holka a chodit mezi takovou drobtinu! V Kansasu do školy nemohla — žádná nebyla. Jen že — a to ti povím napřed — zadarmo to nechci. Jak dlouho tu zůstaneš?"

— Nevím. Snad ještě asi dva měsíce. — A kam potom? — "Také nevím."

Červený chvíli přemýšlel a pak pravil: "Byl bych blázen, abys chodil zpátky do města. Jediná farma je tu v Americe neodvratným slovem. Dané jsou malé — skoro žádné. Majet: k přírůstku — ani a tom peví. Je třeba jen hlídati, aby věděl, má-li obilí prodat nebo je skromit dobytčím. Půda je úrodná, nevyvrskaná, vydrží ještě padesát let bez hnojení, takže nepotřebuješ přemýšlet, co po něm zasívat. Ty dny, kdy jsme musili žít obilí kousem a vázat je povíšením pomouel ročníku jsou ty tam. Dnes samovazaná, takový ípomi koi si obilí posle, stáče a shodi do kupa. Také sorá i sasející stroje. Když měš svůj rozhodou

farmu vzdělávat po starém způsobu, musil bych tu pro dělníky vystavět kasárny. Nejvíce práce dá lámání kukuřice, ale i tomu časem zvykneš. Nikam nechoď. Za dvě — tři léta otevrou bílý osadní kům rezervaci za fekou. Je škoda té velké úrodné rozlohy pro několik už vymírajících, líných Indiánů. Půdu dostaneš za malý závdavek a zbytek doplatíš tím, že na ni vydržíš pět let, načež jí ješím neobmezeným pánem. Omrzí-li ti zůstat v Běle, přijď k nám — vyjednáš si s to s nimi, aby nebyli uraženi."

Fanyňka naslouchala s očima radostně vyjevenými: "Ano, ukážeme vám, jak se to dělá. Jistě se vám to zalíbí — uvidíte." — Začnu o tom dneškem přemýšlet, Fanyňko. — Řekl jsem, když její otec odcházal, aby přinesl láhev vína ze své vlastní úrody. — Čím více chuti projevíte k učení, tím méně se mně zachee odtud odejít. Avšak jednu věc si vymínuji: aby totiž zůstalo tajemstvím, že chodím vás vyučovat. — Chtěl jsem Anežku překvapit, až by zase mluvila o přilouplé Fanyňce. — "No to se rozumí, že zůstane. Pamatujete se, co jsem vám věru řekla?" tázala se Fanyňka šelmovskými. A této otázce jsem se nyní jaksi lekl.

Gary, jakmile jsem ho na dvoře Bělových zbavil sedla, ihned odběhl, aby se připojil ke svým sou-druhům na pastvěti. Paní Bělová čekala již na práhu kuchyně s listkem v ruce, nemohou se patrně dočkat jeho obsahu. Sám byl jsem nemálo zvědav, kdo mně to píše, j-likož kromě Rampoucha nikdo z mých známých nevěděl, ve kterém koutě světa právě meškám.

"Tu máte psaníčko od Anežky. Po vašem odchodu se sebrala a odešla do Sioux City na návštěvu ke své nedávno vdané spolužačce. Zůstane tam asi dva měsíce. Muž její přítelkyně odejel do Evropy za obchodem, a proto aby se jeho ženě nestýskalo, připomněla Anežce dávnou daný slib."

Sevěřelo se mně srdce při té rozmluvě. Celé okolí pro mne jaksi rázem zežilo. Pro silný tlukot srdce sotva popadaje dechu, usedl jsem pod okny na tutéž lávku, kde jsem večera večer seděl s Anežkou, a otvířel její listek. Paní Bělová posadila se na druhý konec lávky.

"Čtený příteli! Odjíždím na několik neděl, avšak určitě neví, kdy se vrátím. Promiňte, je to nezpůsob odcházení, když je v domě host, avšak chci dostátí dávnou danému slibu, nemohla jsem si pomoci. Jsem jista, že pro mne se vám u nás nezasteskne, ale kdy by se vám stýskalo z jiných příčin, pak vás prosím, abyste od nás odjížděl a splnil, víte? tehdy v ohoře mně daný slib, že u nás zůstanete až do mé svatby.

Agnes."

Zilumocil jsem listek — byl psán anglicky — paní Bělové. — Pro ni listek neměl jiného smyslu nežli ten, jaký byl obsažen v jejím vlastním úvodě. Pro mne bylo v něm trochu ledu a trochu vřelé krve. Věru nepřála si se mnou stykú a dnes ráno podržela mi ko-ně. Sama odjíždí a chce, abych já tu zůstal. Je jista, že s mně po ni nezasteskne, ale připouští jiné přičiny, jejich stíny se posud na obzoru ani neukázaly a připomíná mně daný slib, že zůstanu do její svatby. Co jí na mém slibu může záležet, když ví, že se vdá za člověka, kterého nenávidím? Do té krajnosti přece mně válku v obo-ě nvyvožděla!

Hlavou mi probleskla myšlenka: "V dr. Van Lindenu o Anežce mně odjezd?" tázal jsem se. — Ví o pozvání, ale neví o odjezdu. Ten bude zůstat! Sama se toho bojí. Co si to jen ta holka vzpomněla! A tak náhle! Musil jsem ihned na pole pro Karla, by zapřáhl do bryčky s odvezl Anežku na nádraží. —

Tedy ani dr. Van Linden o nič-ěm nevěděl! V tom jsem si rozvířil. Nechtěla Anežka také listek pro doktora? — Nen-chala. Pořádala mne jen, abych mi vše vyvčetila — on že porozumí. — Bylo mně po těchto slovech trou-ěhu volněji — neboť mne Anežka

uznala za hodna svého listku a jeho ne. Avšak v zápětí toho přiblížilo se ledové pomyšlení na možnost toho, že příčina jejího náhlého odjezdu bude dru. Van Lindenu samozřejmě — vždyť věděl o pozvání a jistě o něm často s Anežkou uvažoval! — To bude asi to, čemu on dle vzkazu Anežčina porozumí —

To je jisto — Anežka hledala rozluštění svého poměru ke mně svým odjezdem, poskytně mně čas, abych na ni zapomněl, udělal si snad i známost s Fanyňkou, a ona zatím si bude s dru. Van Lindem dopisovat a vybídně ho, aby jí přišel navštívit. Vzpomínka na to, jak Anežka v zahrádě nechtěla svého ženicha polibit, vzpomínka na jeho slova o mrzáčku, Ludmile, slova, která byla stěblem, ukazující, kudy se pože ne bouře, se v tu chvíli mé paměti na kolik ho-ně vyhnula.

Kapitola nejamisenější.

Byl jsem po večeri v Anežčině salonku, přebíraje se v jejích knižkách a hledaje ilustrovaný výstik "Hawathy", který jsem chtěl darovat indiánskému chlapci náhradou za odňatou povídku, když n-ě kdo zaklepal, a nečekaje na můj ozev, vstoupil dr. Van Linden.

"Kde je Anežka?" — Odešla, — řekl jsem, ne-dávaje se vyrušovati ze své práce. — "Tak? A kam?"

— Zeptejte se paní Bělové — ta ví o tom více nežli já. — "Co tu hledáte mezi Anežčinými knihami?"

— Chej si vzít jednu a někomu jí darovat. — "Dala vám slečna Agnes k tomu právo?"

— Nedala, — odpověděl jsem, chtěje ho ještě více podráždit a zamlév mu, že mne Anežka právě vybídl, abych si hledanou knihu přivlastnil, protože se mně líbila. — "Tedy já v jejím jméne vám to zakazuji."

Dal jsem se mu vyzývavě do směchu. "Víte, komu ehei tu knihu dát?" tázal jsem se ho, popo-že až k němu. "Indiánskému chlapci, kterému jste daroval tohle!" A vytáhl jsem z kapsy jeho vlastní dar, drže mu obrázek skalpujícího Indiána před svým nosem a maje sto chuti dodat, by si myslel, že by tím Indiánem mohl být Victor Lavalle.

Paní Bělová v tom vešla do pokoje.

Dr. Van Linden, ani nepozdraviv, tázal se jí drsně: "Kam odešla Anežka?"

— Odešla na několik neděl do Sioux City. Ze prý už dávno víte, proč. —

Ve tváři dra. Van Lindena bylo vidět úžas a zlost. Mou odpověď, že Anežka odešla, vykládal si patrně nějakou návštěvou u blízkých sousedů — proto se do mne tak pánovitě pustil pro Anežčinu knihu. Brzo však se vzpamatoval a mírně pravil: "Ano, ano, už několikrát jsme o tom a Anežku hovořili, že by měla přijmouti pozvání své přítelkyně a při tom vybrat si tam v některém obchodě věci pro naši domácnost. Řekla mně také, že bych mohl za ní přijet a pomoci jí při výběru."

Rozumně jsem tomu — dru. Van Lindenu bylo hanba přiznat se přede mnou, že Anežka tak náhle se rozhodla jednat o své újmě, ani ho o tom nezpravil. — Přecházela prudee po pokoji a po tom náhle se zastavil a obrátil se ke mně, otázal se: "Hodláš se ještě dlouho zdržet v Bellville?" Jeho zrak mne přímo probodával.

Slečna Agnes si výslovně přeje, abych zůstal až do její svatby. Ale mohl bych vám také všim prá-veho řel, že vám do toho nic není. — "Víte co? Já si vás na své svatbě nepřeji."

"Možná, že k ní ani nedojde. Ode dneška nemám s vámi co mluvit. Buďte zdravý. — Obrátil jsem se k němu zády a jal jsem se opět přebrat knihy. Paní Bělová odešla ve chvíli, když dr. Van Linden přecházel po pokoji.

Karel vrátil se pozdě v noci. Čekal jsem na něho, s-dě na lávce před okny. Měl jsem předtuchu, jako by mně měl zvěstovati něco radostného. Mrzla mne jenom jedna věc — že jsem totiž neuká-šel dru. Van Lindenu Anežčin listek. Byl bych ho byl j-ště více podržádal a poslal, protože pro něho záměru stávilá pouze ústní vzátek. Když ví, nebylo-li to vlast- ním účelem jejího listku? Vždyť

řekla své matce, že dr. Van Linden už porozumí!

Karel už přijížděl. Vyšel jsem mu naproti. Byl v náladě neobyčejně veselé — takového jsem ho posud neviděl. Stiskl mně radostně pravici a řekl: "Zase jedna překážka překonána! Zastavili jsme se na cestě u Jenningsů; Anežka a Bessie měly si tolik co povídat, že bychom byli málem zmeškali vlak. Bessie vzkazuje vás pozdravovat — těší se za týden na shledanou s vámi v Bellville, kdy začne jezdit na svém bělouši do školy. Považte jen — Anežka sama navrhla, abychom na cestě navštívili Bessii!"

— Tomu dr. Van Lindenu také porozumí, — řekl jsem si, ubíraje se na ložko.

Pokračování.

Bolení hlavy.

Časté jest bolení hlavy pocházející z nervové neb žaludeční poruchy a časté jest i neuralgické bolení hlavy. Ve všech těchto případech osvědčily se Soverovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgií. Cena 25 centů. Ve všech lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Pi. Rosie Kretchmer

ranhojička a vyrabitelka
proslulé české bylinné a
kořeněné masti.

Tato mast' jest ve veřejnosti přes 20 roků. Hojí zastaralé a čerstvé rány, kožitel, revmatismus, líšec, otravu krve atd. Na sta odporučen po ruse. Krabička stojí 50 centů. Na venek poštou 55 centů. Adresujte: 5k12

MRS. ROSIE KRETCHMER,
1942 So. 16th St., Omaha, Neb.
Hledám jednatel v každém městě.

A case you will appreciate

**JETTEROVO
LAHOVÉ PIVO**
jest lahodné,
chutné a zdravé.
Objednejte si jednu bednu.
Číslo telefonu 8.
JETTER BREWING CO.,
South Omaha.

Storz TRIUMPH

Lahodná
Arteská várka.

TRIUMPH v čistotě, triumph v kvalitě, triumph v chuti.
Hledáte-li tyto tři vlastnosti v pivě, jež chcete pít, musíte si objednat!

Storzovo Triumph Pivo

Ono obsahuje všechny tyto vlastnosti ve významné hodnotě. Zaručujeme, že vyrovná se jakémukoli pivu, vařenému v Americe.

DREWED AND BOTTLED BY
Storz Brewing Co.
OMAHA, NEB.
Telephone Webster 1260
Automatic B-1261.

Riley Brothers Co.
VELKOOBCHODNÍCI
Likéry a doutníky
Old Military Rye — Diamond R Rye
N. B. Arcuer Bourbon.
OMAHA.

Dobré pivo jest lék
Plzeňské pivo v láhvích
z pivovaru
FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.
Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!

Čtete nově vyslou knihu
VŮDCE KU ZDRAVÍ
(třetí vydání)

EXTRA.

EXTRA.

kteou původně napsal proslulý
DR. E. C. COLLINS
(Zakladatel Collinsova Léčebného Ústavu)

Dobře známý léčebný ústav "The Collins New York Medical Institute" vydal právě teď novou knihu ve prospěch českého lidu. V knize této můžete se dočísti všelicos o zachování zdraví, jakož i o příznacích, průběhu a léčení rozmanitých chorob. Kniha jest psána v lehkém a dobře srozumitelném slohu — proto ať jí každý náš krajan, muž nebo žena, mládenec nebo panna, přečte, ježto mu to bude k velikému prospěchu pro celý život.

V knize jsou četná krásná vyobrazení, tušová i barevná, kteráž nemálo slouží k lepšímu porozumění věci. Nejsou to žádné hatlaniny, jaké byly některými hambukátskými lékaři mezi Čechy vyslané, ale jest to skutečně poučná, užitečná a potřebná kniha, z níž se mohou lidé naučit mnoho dobrého, jak se vyhnout chorobám, jak si udržet zdraví, v případě choroby jak se léčit a jak rozeznávat nemoci. Kniha obsahuje přes 200 stran (dvě stě) a četnými vyobrazení lidského těla i tajných ústrojí obojího pohlaví. Když člověk přečte tuto knihu, tu s jistotou shlédá a uzná, že je to kniha vážná a prospěšná a proto bylo by žádoucí, aby jí každý náš krajan i krajanka a vůbec každá česká rodina doma měla.

Ať jste zdraví nebo nemocní, pište si pro tuto knihu. Jste-li nemocní, tož na každý pád, dříve než se obrátíte na jiného lékaře neb léčebný ústav, pište pro onu knihu — v ní najdete dobře popsanou svou chorobu jakož i příčiny, a kterých povstala a znajíce toho, tož se potom lehčeji a dříve vyléčíte. Velikou pochvalu dlužíme Collinsovu léčebnému ústavu, že vydal tuto poučnou knihu a to tím více, že on našel, aby se:

5 tisíc knih zdarma rozdálo mezi náš národ po celé Americe. Proto objednejte si ji, pokud zřádo stačí. Každý, kdo by chtěl knihu tu dostat, nechť zále na dološ danou adresu za 10 centů poštovních známek na poštovní dopravu a dostane ji zdarma.

Jak už všeobecně známo jest, lékař účinkující v tomto ústavě s popisem nemocí pozná stav nemocného; jeho velká zkušenost a hluboká věda umožňují mu úspěch v léčení lidí, kteří jsou na sta, ba i na tisíce mil vzdáleni.

Dopisete-li si pro knihu, poštemo Vám ji ihned. Dopisy adresujte:

The Collins New York Medical Institute, (Inc.)
140 West 14th St.,
New York, N. Y.